

som paahvile Hartkornet til Communen eller i alt Fald igjennem Communen til Staten, og som altsaa forsaavidt ere communale. Det har ikke været Meningen, ubetinget derved at udelukke andre offentlige Byrder, hvilket ogsaa fremgaaer, naar man sammenholder denne Paragraf med § 18, hvor der staaer „dersom der endelig i nogen Commune. foruden den ovenfor omhandlede Uligghed skulde forekomme nogen Uligghed i Henseende til de offentlige eller Communalbyrdernes Fordeling“. Imidlertid kan det ikke have Noget imod sig, og det er maaskee endog correctere efter det Forslag, som derom er fremkommet, at lade Udtrykkene „de communale Byrder“ udgaae paa dette Sted.

Endelig skal jeg tillade mig at omhandle det større Forslag, som er stillet af den samme ærede Rigsdagsmand, Rigsdagsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds (Stodfleth), der gaaer ud paa at drage sammen i denne Paragraf Alt hvad der staaer i §§ 10—14 incl. Den ærede Ordfører har bemærket, at ved dette Forslag var der vistnok taget Hensyn til Udkastet, men der var ikke taget Hensyn til Udvalgets Forslag; dog skal jeg tillade mig at troe, at der er taget ligesaameget Hensyn til Udvalgets Forslag som til Udkastet. Det kan ikke nægtes, at ved Affattelsen af Udkastet, igjennem de forskjellige Stadier, som dets Bearbejdelse har gjennemgaaet, har man søgt at faae adskillige Bestemmelser, som man anfaae for hensigtsmæssige, ind i denne Lov, men som ikke saa directe vedrørte denne Sag. Dette er nu altid en Fremgangsmaade, som har adskillige Misligheder ved sig, og disse Misligheder ere upaatvivlelig blevne endnu større ved den Bet, som Udvalget er gaaet ind paa, thi vel er det saa, at Udvalget har foreslaaet at udelade endeel af disse Bestemmelser, men forsaavidt er Udvalget jo aldeles enig med den ærede Forslagsstiller; thi antager man hans Forslag, saa bliver derved jo optaget de væsentligste af de Bestemmelser, som Udvalget vilde bibeholde, og som Udkastet allerede har, endog i en Redaction, som tildeels er stemmende med Udvalgets, og derimod bortfalder det, som Udvalget ogsaa vil have skal bortfalde; men der opnaaes tillige, at

man fjerner de Betænkkeligheder, der kunde være imod Udvalgets eget Forslag, og disse Betænkkeligheder ere ingenlunde ubetydelige, hverken i Udvalgets Forslag eller i de Forslag, som ere stilledes af det ærede Medlem, navnlig det Forslag, som er stillet senest til § 13 i Anledning af Embedskjorsler og om de almindelige Kjorsler i Communerne. Det er virkelig saa betænkeligt, at det vistnok ikke gaaer an at give en saadan bestemt Lovforfæstet derom, og jeg troer vistnok, at Sagen vil i høt Grad simplificeres ved det af Rigsdagsmanden for Veile Amts 3die District (Stodfleth) stillede Forslag om at drage Alt sammen i een §. Vel opgav man derved forskjellige Formaal; som ogsaa Regjeringen har havt ved Udarbejdelsen af Lovudkastet, og som tildeels ifølge Landbo-commissionens Indstilling ere indkomne, ligesom de ogsaa nu af Udvalget ere optagne; men jeg troer, at det er meget bedre at forbeholde hvad man i saa Henseende har ifinde til et særligt Lovudkast, og søge at holde denne Sag saa simpel som muligt, og det kan ikke nægtes, at det vil opnaaes ved at antage dette Forslag. Navnlig forekommer mig, at denne Bet ogsaa ligefrem er benyttet af Udvalget selv, thi da dettes Forslag netop gaaer ud paa at udelade Betydeligt af en Deel af de paagjældende §§, saa er det ganske consequent af den ærede Forslagsstiller at drage dem alle sammen i nærværende § 10.

Ordføreren: Da den ærede Indenrigsminister anbefaler det til § 10 af Rigsdagsmanden for Veile Amts 3die District (Stodfleth) stillede Forslag, skal jeg dog nu tillade mig at gjøre opmærksom paa, hvad Følgen deraf vil blive. § 11 vil ikke lide nogen Forandring; § 12, saaledes som vi have foreslaaet den, vil væsentlig heller ikke lide nogen Forandring; thi vi holde os egentlig til det Bestaaende med Hensyn til Spørgsmaalet om Skolebrændsel. Men i § 13 vil den Forandring, som vi have tilstøttet, og hvorpaa vi lægge saare megen Vægt, ikke finde Sted; det vil da blive ved det Gamle, at der skal kjøres i passende Forhold til Hartkornet. Ja, dersom man forstod dette Udtryk som det lyder, saa var Bestemmelsen netop rigtig, som vi vil have den. Men Mytten er, at naar det hedder i „passende“ Forhold til Hartkornet, saa